

Machiel de Graaf

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Voorzitter, Vanwege het bijzondere karakter van deze algemene politieke beschouwingen wil ik de collega's toestemming of gelegenheid geven te interrumpen.

De **voorzitter**:

Gelegenheid geven mag u, maar toestemming geven doe ik!

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Dank u wel! Dat is voor mij nog even wennen!

Voorzitter, Niets is qua voorbereiding moeilijker, qua succes twijfelachtiger en qua uitwerking gevaarlijker dan het zich opwerpen als iemand die vernieuwingen wil doorvoeren. Want hij die dat doet, heeft hen die van de oude toestand profiteren tot vijanden, terwijl hij slechts lauwe verdedigers vindt in hen die van de nieuwe toestand zouden kunnen profiteren. Aldus Niccolò Macchiavelli in zijn geschrift "Il Principe" – de heerser of de prins – geschreven rond 1513.

Voorzitter, We hebben aan prof. Pim Fortuyn kunnen zien hoe moeilijk het bovenstaande is. Een taart in het gezicht, bedreigingen, geen beveiliging, weggestuurd worden in de nacht: het is de rekening die het gezicht van de verandering ten deel viel. Zelfs Anne Frank scheen zich om te draaien in haar graf.

Voorzitter, Het is een mijlpaal dat de PVV voor het eerst in de parlementaire geschiedenis deelneemt aan de algemene politieke beschouwingen. Henk en Ingrid – daar zijn ze alvast! – zijn vertegenwoordigd in de Eerste Kamer. Dat hebben allen hier aanwezig twee weken geleden reeds gemerkt. Het werd iets anders toen men tot een minuut voor twaalf 's avonds op de blaren zat van het vuur dat zijzelf of hun collega's in de afgelopen decennia hebben aangestoken. "Kamer-arrest" werd het meesmuilend in De Volkskrant genoemd. De copieuze commissariatendiners moesten in allerijl worden afgezegd en de oplopende zuurtegraad tastte de wandkleden van deze Kamer net niet aan.

De Partij voor de Vrijheid spreekt liever van het nemen van verantwoordelijkheid naar de kiezer, verantwoordelijkheid voor te maken keuzes, voor het nageslacht en verantwoordelijkheid voor Nederland. Die verantwoordelijkheid maakt het verschil tussen de PVV en de oude garde: wij volksvertegenwoordigers, zij politici c.q. lobbyisten. Ook vandaag zijn de blaren nog niet helemaal weg.

Laat ik als nieuweling in deze Kamer de Eerste Kamer zelf beschouwen. De geschiedenis veronderstel ik als bekend. Iedereen kent de website en de boeken. Dus kijken we eerst naar het heden en straks naar de toekomst. Alle huidige senatoren samen, hebben, buiten de politiek om – dus buiten politieke functies – nog 434 bijbanen. Dat is een gemiddelde van 5,72. De PvdA is – inderdaad verrassend – koploper met gemiddeld 7,7 bijbanen per senator. Daarbij is de vraag gerechtvaardigd of we hier nu in een lobbycratie of in een democratie spreken. De PVV heeft er gemiddeld maar 1,6 per persoon. Dan heb ik de politieke bijbanen wel meegeteld. De top 5 in deze Kamer wordt gevormd door de Wassenarese burgemeestersvrouw mevrouw Barth en de heer Van der Linden, de oud-voorzitter. Zij hebben er beiden 17 buiten de politiek om. Maar ook mevrouw Vos van GroenLinks kan er wat van met 16 stuks. Om in de top 10 van de Eerste Kamer terecht te komen, moet je heel hard je best doen, want daarvoor zijn

minimaal 12 bijbanen benodigd. Ga er maar aan staan! Dat lukt een gewone Nederlander – Henk en Ingrid – niet. Dat is ons inziens een van de redenen waarom de kloof tussen de man op straat en de politiek zo groot is.

Een kloof, die door de reeds genoemde burgemeestersvrouw uit Wassenaar van de PvdA het best beschreven is in De Volkskrant van 27 augustus jongstleden: "Wij zijn de arme sloebers van de straat en iedereen mag komen kijken naar de gouden kranen die we niet hebben." Dat moest er nog eens bij komen: een villa bewonen tegen ongeveer een tiende van de marktprijs, daarover klagen in de krant en uit die onbeschrijflijke armoede vergeten je pizza af te rekenen bij de supermarkt. Henk en Ingrid hebben met het sappelende burgemeestersechtbaar te doen. Misschien kan mevrouw Barth er nog een krantenwijk bij nemen – ik heb het vroeger ook gedaan – en dat zou dan bijbaan nummer 18 zijn.

Vanuit elitair perspectief bekeken, worden hier vele belangen in deze Kamer gediend: 434–18=416 bijbanen. De senatoren van de PVV staan echter met hun poten in de modder. Als buschauffeur, als advocaat, maar ook als Statenlid, ondernemer, oprichter van een politieke partij, maar ook als – bijvoorbeeld ikzelf – als gemeenteraadslid. De PVV wil de belangen dienen van de Nederlandse bevolking en doet dat ook. Inderdaad, van Henk en Ingrid.

Ik kom aan de rol van de Eerste Kamer, de Kamer die het verst afstaat van de bevolking, de Kamer die getrapd wordt gekozen vanuit Provinciale Staten. Dat is de minst populaire verkiezing die wij kennen. Ik zie de heer Thissen als eerste senator bij de microfoon komen. Ik wil hem graag de gelegenheid geven, want hij is de eerste in dit huis die een betoog van de PVV interrumpeert.

De heer **Thissen** (GroenLinks):

Ik heb een paar vragen aan de heer De Graaf. Is het senatorschap een baan of een bijbaan?

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Dat is een goede vraag. Het senatorschap is in principe een bijbaan, maar het is toch heel knap als je daarnaast nog 16 hoofdbanen hebt!

De heer **Thissen** (GroenLinks):

In die nevenfuncties moet u ook weer even een onderscheid maken tussen hoofdfuncties van mensen. Ik ben bijvoorbeeld directeur van het Kwaliteitsinstituut Nederlandse Gemeenten en ik vervul daarnaast nog een aantal functies functies, onder andere ook vrijwilligersfuncties. Volgens mij vindt de PVV het toch helemaal niet erg dat er veel senatoren zijn die met de poten in de klei van de samenleving van alledag zijn, daarin normale functies vervullen en daarmee normale salarissen mee verdienen en daarnaast als nevenfunctie hebben dat zij senator zijn. Daar bovenop vinden zij nog de tijd om een aantal vrijwilligersfuncties te doen, voor de samenleving en voor de mensengemeenschappen in dit land. Daar is toch niets mis mee?

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Dat doen PVV'ers ook. Ik draai keurig mijn bardiensten bij de korfbalclub, ik fluit wedstrijden en ik val in als coach. Daarnaast doe ik nog meer. Dat zijn inderdaad vrijwillige dingen. Dat is heel goed om samen de maatschappij mee op te bouwen. Maar de heer Thissen kan mij niet vertellen dat al die bijbanen – of al die hoofdbanen, of het grijze gebied daartussen – allemaal onbetaald zijn. Het gaat

Machiel de Graaf

om belangen en om lobbyen. Dat heb ik net ook uitgelegd in het eerste gedeelte van mijn betoog. De heer Thissen gaat mij niet vertellen dat alles wat wij hier met zijn allen doen zomaar liefdewerk oud papier is.

De heer **Thissen** (GroenLinks):

Nee, want senatoren worden allemaal betaald. Het zijn er 75. PVV'ers zijn ook vaak hun eigen betaalde medewerker, maar dat is een andere discussie. Het onderscheid moet wel gemaakt worden tussen senatoren – wij 75 – en de hoofdfuncties die wij in de samenleving bekleden, wat gewoon betaalde banen zijn waarvoor de mensen vroeg op moeten en 's avonds laat weer naar bed gaan. Daarnaast hebben deze mensen er nog een aantal functies bij. De heer De Graaf moet het wel wat nuanceren. Hij wekt hier toch de schijn dat de tien PVV-leden entree hebben gevonden in een groep mensen die zichzelf heel goed weet te verzorgen. Het zijn echter allemaal mensen die zich enorm inzetten voor de samenleving.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Ik heb verder geen vraag gehoord. Natuurlijk, we zitten hier in een groep mensen die zichzelf heel goed weet te verzorgen. Ik heb hier nog niemand in een 24-uursluier zien zitten, maar dat is misschien wat flauw. De PVV'ers hebben inderdaad ook bijbanen, waar de heer Thissen misschien vraagtekens bij zet, maar die volgens de wet wel kloppen. Hij kan mij echter niet gaan vertellen dat je nog tijd overhoudt om te slapen als je 15, 16 of 17 bijbanen hebt. Vrijwilligerswerk moedigen wij zeker aan en een hoofdbaan ernaast is natuurlijk logisch, misschien nog een tweede ook. De getallen en de gemiddelden die ik heb genoemd, zijn echter wel heel erg hoog.

Voorzitter. Ik was gebleven bij de rol van de Eerste Kamer en de getraptheid van de verkiezingen vanuit de Provinciale Staten, wat de minst populaire verkiezingen in Nederland zijn. Die Eerste Kamer, waar wij nu staan, misschien verbazend om te horen van iemand die daaraan deelneemt namens een fractie van tien personen, noemen wij een relikwie uit een antiek tijdperk, toen senatoren nog per koets of per trekschuit naar Den Haag toekwamen om alhier de gewestelijke verschillen en belangen tot uitdrukking te laten komen. Gewestelijke verschillen die er eigenlijk in Nederland amper nog zijn. Natuurlijk zijn er nog kleine verschillen, maar Nederland is een stad met een aantal parken daarin. De grootste afstand in Nederland, ongeveer tussen dit tranchement in Zeeuws-Vlaanderen en Delfzijl in Groningen, is vrij gemakkelijk in vier uur te overbruggen. Nederland is klein, gewestelijke verschillen zijn er amper. Wij zitten hier echter nog steeds met die dichtgelaste inktpot als herinnering aan die vervlogen tijden. Het werken met de iPad – daarvoor een welgemeend compliment aan de Griffie, ook al maak ik er straks een grapje over – maakt ons overbodige werk, want zo noemen wij het, nog efficiënter. Dat is volgens de PVV-fractie de eerste stap naar afschaffing van de Eerste Kamer. Deze Kamer, gepolitiseerd door het sneeuwschuivertje van de Wassenaarse burgemeestersvrouw en Job Cohen, en gepolitiseerd door het inzetten van fractievoorzitters uit de Tweede Kamer tijdens de Provinciale Statenverkiezingen waardoor Henk en Ingrid het al helemaal niet meer begrepen. "Wij gaan alle maatregelen van dit onzalige kabinet tegenhouden", aldus mevrouw Barth, maar ondertussen wel klagen over de rol van de vermeende macht van de Staatkundig Gereformeerde Partij. Het advies van de PVV aan de PvdA: als jullie zo-

veel waarde hechten aan de lobbyclub die wij hier hebben, doe dan het werk hier, het toetsen van wetten, zoals bedoeld is. Dan heeft niemand iets te klagen over de vermeende macht van een eenmansfractie alhier.

Voorgaande betekent wel dat de Eerste Kamer volgens de Partij voor de Vrijheid moet worden afgeschaft; er zijn hier meer partijen die dat graag willen, ook al is het de goedkoopste senaat van Europa. Ruim 10 mln. is nog steeds ruim 10 mln. te veel. Deze Kamer blijft fysiek natuurlijk wel bestaan en om de folklore in stand te houden, kunnen wij hier één keer in de tien jaar een toneelstuk organiseren, getiteld De nacht van Wiegel. Dat debat wordt dan steeds nagespeeld zodat het mooi in de geschiedenis blijft hangen. Daarbij laten wij het dan verder. Dat is wel jammer van de iPad maar met zoveel bijbanen kan vast iedereen er zelf een aanschaffen. Ik hoor graag een korte reactie van het kabinet op ons idee dat de Eerste Kamer niet meer zou moeten bestaan.

Ondanks de korte geschiedenis van de Partij voor de Vrijheid durven wij onze verantwoordelijkheid te nemen. Zelfs de Wassenaarse burgemeestersvrouw heeft de PVV gecompimenteerd, wederom in dat stuk in de Volkskrant. Daarin zei zij: "Om het land goed te besturen, moet je soms vervelende dingen besluiten die lastig zijn om uit te leggen maar die toch moeten gebeuren."

De heer **Kox** (SP):

Voorzitter. Hier spreekt de man van een wijkverpleegkundige, die aan het Haagse raadslid, dat de buschauffeurs van de HTM zo schandelijk in de steek heeft gelaten, vraagt om niet meer steeds kwalificaties te geven aan senatoren. De grap is gemaakt. Mevrouw Barth heeft die ook gehoord. Ik stel voor om het hierbij te laten. Anders ga ik elke keer dat de heer De Graaf het woord voert één van de 200 beloftes die hij niet meer heeft kunnen waarmaken noemen. Dan ga ik hem daarop aanspreken. Dat lijkt mij echter niet goed, dus laten wij het houden bij de grap. Zo was die leuk. Als wij er verder op doorgaan, wordt het een beetje gênant.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Voorzitter. Ik ga over mijn eigen spreektekst, maar ik zal er eens goed over nadenken. Als de heer Kox wil komen met 200 verbroken beloftes, dan moet hij daar nog even hard naar zoeken. Misschien kan hij nog even naar de overkant rennen om die hele doos te gaan halen waar er misschien vier in zitten. Maar dat horen wij dan wel in de interruptie. Ik ga graag in op de inhoud; de heer Kox sprak over de buschauffeurs. Dat komt niet zozeer als punt aan de orde, maar wel het geheel waarin zich dat heeft afgespeeld. Ik heb net gesproken over de korte geschiedenis van de PVV. Daarna heb ik de quote in de Volkskrant gegeven. Die quote ging om het lastig uitleggen van dingen die wel moeten gebeuren. Wij vinden veel dingen niet lastig om uit te leggen. Of wij slagen er juist als PVV in om dingen heel duidelijk uit te leggen. Na jaren links wanbeleid moeten er maatregelen worden genomen en wel op dit moment. Iedere seconde dat ik hier spreek, en ook collega Hermans heeft al een vergelijking gemaakt – wij hebben elkaars spreekteksten niet gezien en ik vertel het ook anders – geeft het Rijk € 960 meer dan er binnenkomt. De bezuiniging van 18 mld. is daarvan een uitvloeisel. Daar staan wij niet om te juichen, maar wij zijn onze handtekening onder het gedoogakkoord wel meer dan waard. Dankzij de PVV wordt de verzorgingsstaat voor de toekomst beschermd door deze nu niet te laten ontploffen.

Machiel de Graaf

Wij geven mensen kansen in plaats van een stigma. Veiligheid gaat tegenwoordig voor kunstsubsidies en ouderenzorg is sinds een jaar ver verheven boven immigratie. 24.000 handen – het gaat om 12.000 mensen – extra aan het bed en in het verzorgingshuis. Daarop is de PVV hartstikke trots. De PVV heeft ervoor gezorgd dat de ergste maatregelen in de sociale zekerheid zijn tegengehouden. De PVV heeft zich hard gemaakt voor een pakket van 900 mln. om koopkrachtmaatregelen te nemen en Henk en Ingrid zoveel mogelijk te ontzien.

De WW en het ontslagrecht blijven onaangetaast en de verhoging van de AOW hebben we weten te beperken. Wij hebben er ook veel voor terug gekregen en ik herhaal dat nog maar eens. Wij hebben een gedoogakkoord om trots op te zijn. De PVV heeft een grote stempel gedrukt op onder andere de ouderenzorg, de veiligheid en de aanpak van de massa-immigratie. De PVV staat kortom voor ondersteuning aan mensen die het echt nodig hebben. Moeilijke maatregelen waarvoor onze partij niet wegloopt; wij zijn onze handtekening waard. Wij staan niet overall om te juichen, maar wij beschermen de mensen die het echt nodig hebben. Er is sinds een jaar een veel realistischer kijk gekomen. Het gedoogakkoord is daarmee geen teken van kaalslag maar een mars der beschaving. Ja, wij zijn aanspreekbaar op pijnlijke keuzes; die horen bij het nemen van verantwoordelijkheid en daar lopen wij niet voor weg. De SP van de heer Kox kan aan het nemen van verantwoordelijkheid, helemaal op nationaal niveau, nog een flinke punt zuigen.

Het gelijk van de PVV wordt het best geïllustreerd door die hele linkse kerk zelf. Zij verplaatsten het debat de afgelopen tijd van het Binnenhof naar het Malieveld om daarmee het gebrek aan argumenten te maskeren.

De heer **Thissen** (GroenLinks):
Ik heb een informatieve vraag voor de collega. Wanneer regeerde een links kabinet dit land voor het laatst? In welke periode gebeurde dat?

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Ik weet waarop u doelt. De VVD en het CDA hebben de afgelopen decennia veel in het kabinet gezeten. Als ik kijk naar wat er op lokaal niveau plaatsvindt, dan zijn het juist de linkse partijen die overheerst hebben.

De heer **Thissen** (GroenLinks):
Nee, u sprak over het kabinet. U had het over het linkse beleid en de regering. Deze ploeg onder leiding van Mark Rutte met gedoogsteun van de PVV kan eindelijk alle maatregelen die de linkse kabinetten gerealiseerd hebben ombuigen om van Nederland weer een gezond land te maken. U mag dat zeggen, u mag dat vinden. Ik vraag u nu heel informatief wanneer dat laatste linkse kabinet was dat er in dit land zo'n puinsoep van heeft gemaakt?

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Ik ga hier niet exact het jaartal geven.

De heer **Thissen** (GroenLinks):
Ongeveer.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Het is lang geleden dat er een echt links kabinet zat.

De heer **Thissen** (GroenLinks):
Hoe lang is het geleden? De vorige eeuw.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Het is al heel snel "de vorige eeuw". We zitten pas in het jaar elf van de huidige eeuw.

De heer **Thissen** (GroenLinks):
Ik weet het. Ik ben bij de tijd. Maar wanneer was het nu precies?

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Dat zeg ik nu, U staat nu als een schoolmeester een overhoring te doen, maar daar ga ik niet in mee.

De heer **Thissen** (GroenLinks):
Nee, het is gewoon een debat.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Het laatste echt linkse kabinet was inderdaad in de vorige eeuw. Ik breng daarbij wel de volgende nuance aan. Daar is de heer Thisse dol op. Het gaat ook om lokale en provinciale besturen, om het hele bestuur van dit land. Dat noemen wij "de linkse kerk". Die heeft daarvoor verantwoordelijkheid gedragen. Natuurlijk, ook de VVD heeft vaak in een kabinet gezeten, net als het CDA.

De heer **Thissen** (GroenLinks):
Meestal, eigenlijk. Meestal waren het CDA en VVD. Eigenlijk bent u dus toegetreden tot een kabinet dat ervoor zorgt dat alle maatregelen waarvoor het CDA en de VVD verantwoordelijk zijn, worden bijgebogen en omgebogen. U bent nodig om het CDA en de VVD te laten corrigeren wat zij al die jaren in verkeerde kabinetten van verkeerde origine met verkeerde mensen hebben bewerkstelligd waardoor het in dit land een puinhoop is. Die puinhoop bent u nu aan het opruimen. Dat is in feite wat u zegt.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Ik heb de heer Thissen, of de heer Kox, in een eerdere interruptie op het betoog van mevrouw Barth horen zeggen: u bent naar het midden opgeschoven. Het was mevrouw Barth zelf. Zij zei: het kabinet schuift op naar het midden. De PvdA heeft heel vaak onderdeel uitgemaakt van het kabinet. Verantwoordelijkheid is compromissen sluiten en de ervaring leert dan ook dat kabinetten eerder linksaf slaan dan rechtsaf. Voor het eerst sinds tijden zit hier een echt kabinet dat wat meer rechtsaf slaat. Dat is een compliment waard. Wij hebben ook de paarse kabinetten gehad.

De heer **Thissen** (GroenLinks):
In onze optiek zijn de kabinetten van de afgelopen dertig jaar gewoon allemaal rechts of midden. In die zin is er weinig tot nauwelijks links beleid in dit land gevoerd.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Nu begrijp ik waar de heer Thissen heen wil. Hij wil graag in dit huis zeggen dat al die kabinetten hartstikke rechts waren terwijl wij van mening zijn dat die veel linkser waren dan de heer Thissen denkt. Kom dan in één keer met de vraag, dan zijn wij vanavond vijf minuten eerder thuis. Voorzitter. Ik vervolg mijn betoog. Ik herhaal dat de PVV aanspreekbaar is op pijnlijke keuzes. Die horen bij het nemen van verantwoordelijkheid. Daarvoor lopen wij niet weg. Het debat werd verplaatst naar het Malieveld, misschien wel om het gebrek aan argumenten te maskeren. Het Malieveld liep vol maar het waren wel angstverhalen

waarmee de mensen gelokt werden, terwijl met de argumenten die er misschien wel zijn de gedoogconstructie of het kabinet bestreden moet worden in de Staten-Generaal.

Kijkend naar de afgelopen decennia zijn er genoeg zaken om kritisch over te zijn. Ik noem allereerst de rol van Europa en de gehele internationale gemeenschap in de afgelopen decennia. Ik noem een land in het Midden-Oosten, de enige democratie in het Midden-Oosten met de naam "Israël". Als ik naar de tv kijk, dan lijkt het net alsof zeven van de tien politici, maar ook veel commentatoren, een vies gezicht trekken als Israël aan de orde komt. Verder kwam in de afgelopen decennia de massa-immigratie tot stand, ook op internationale basis. Europa ging en gaat op weg naar "Eurabië". De kosten, alleen al voor Nederland, bedragen 7,2 mld. per jaar. Mij weten ze wel te vinden, alleen al in Nederland. De Europese Economische Gemeenschap, waarvan de PVV een groot voorstander is – van economische samenwerking in Europa worden wij allemaal beter – werd Europese Unie en werd steeds meer gepolitiseerd. Het straatbeeld in de grote en middelgrote steden veranderde ingrijpend en ten nadele in veel wijken. Natuurlijk hebben wij veel positieve verhalen gehoord, maar voor de negatieve verhalen moeten wij niet weglopen. Die benoemen wij. De veiligheid en de sociale cohesie nemen af; dat blijkt ook uit studies. Als grote groepen bij een andere groep erbij komen, neemt de sociale cohesie af en ontstaat er wantrouwen. Dat is een normale, menselijke, maar ook maatschappelijke reactie. Een voorbeeld daarvan is de homo-emanipatie; die holt achteruit en is bijna terug bij af.

Ik geef nog een voorbeeld. De Nederlandse bevolking stemde in overgrote meerderheid tegen een Europese Grondwet – ongeveer 66% was tegen – maar Henk en Ingrid, en alle andere Nederlanders, kregen die toch door de strot geduwd in de vorm van een verdrag. Ook heel apart is dat integratie een beleidsterrein werd. Wij hebben er op dit moment zelfs een minister voor; dat hadden wij volgens mij zelfs al in een vorig kabinet. Wie wel eens vroeg in de ochtend een koffiehuis bezoekt, en dat doe ik, weet wat over dat soort zaken wordt beweerd: leuker kunnen we het niet maken, wel vreemder. En zo kan ik nog wel even doorgaan met voorbeelden.

De elite, zeg maar de moderne reders Bos uit Op hoop van zegen, alhier zo rijk vertegenwoordigd, hield bij al deze veranderingen zijn mond of keurde deze instemmend goed. In opstand komen, luisteren naar de bevolking, verandering bewerkstelligen; het werd en wordt nog steeds weggezet als vies en voos. De eurofiële cultureel-marxisten van D66, PvdA en Groen Links wisten toch wat goed was voor het volk? Tolerantie, ook voor intolerantie – de paradox van Popper, om er toch maar eens een filosoof bij te halen – werd de standaard. En u? U vond het allemaal goed en best. De elite ziet een prachtige blauwe vlag wapperen, soms zelfs hier op de Mauritsstoren, maar Henk en Ingrid zien al jaren alleen maar sterretjes.

Het moet dus eerlijker, anders ja, dan krijgt Nederland misschien wel weer zin in de toekomst. Het wordt eerlijker met deze gedoogconstructie, het wordt anders, maar Nederlanders hebben nog niet zoveel zin in de toekomst. Henk en Ingrid krijgen namelijk via de staatstelevisie iedere dag inktzwarte scenario's voorgespiegeld over Europa, de euro en pensioenen. Angst is de beste raad die de elite geeft, misschien wel om het eigenbelang in stand te houden. De grot van Plato is actueler dan ooit. Morgen wordt op een extra Eurotop zeer waarschijnlijk besloten

dat de geldkranen in Europa wagenwijd worden opengezet, waarna ons geld via de weg van de minste weerstand, net als water, zal vloeien naar Griekenland. Onze kinderen en kleinkinderen worden straks wekelijks opgezadeld met blauwe enveloppen, om te bloeden voor de fouten van vandaag en om het geld terug te verdienen dat morgen in de Egeïsche Zee, de Adriatische Zee, de Tyrreense Zee, de Golf van Biskaje en aan het eind misschien ook nog wel de Seine wordt gedumpt. Keer ten halve in plaats van ten hele te dwalen, zo vraag ik het kabinet vanuit dit huis. Ik hoor daarop graag een heldere reactie.

José Manuel Barroso is ondertussen de machtigste man van Nederland. De man die racistische teksten meent te horen als mijn collega in het Europees Parlement, Barry Madlener, het woord voert. Ik heb het nog nooit gehoord, maar hij hoort die wel. Als minister van Financiën van Portugal was de heer Barroso zelf verantwoordelijk voor de malaise waarmee zijn piri-pirivrienden nu zitten opgescheept. Hij pleitte onlangs voor nog een kop op dat veelkoppige monster dat Europa heet, door te pleiten voor het afschaffen van het vetorecht van de afzonderlijke lidstaten. De EUSSR is dichterbij dan ooit. Waren wij ons vroeger bewust van het rode gevaar, tegenwoordig is het de kleur groen die de Eurofielen bindt. Groene stroom, een groene planeet, CO₂-reductie en natuurlijk de gezamenlijke opofferingsgezindheid voor de groene islam. De islam, die de revolutie van de zogenaamde "Arabische lente" aan het kapen is. De oorspronkelijke Egyptenaren, de Kopten, rouwen om de vele doden en verbinden dagelijks hun diepe wonden. Mocht u de beelden gemist hebben van de op brute wijze afgeslachte Egyptische christenen, zoek die dan thuis nog eens op op internet. Of vraag er eens naar bij de Koptische shoarmaboer – veel shoarmaboeren zijn Koptisch – bij u om de hoek. Zij kunnen u vertellen welke groene gruweldaden hun familie is aangedaan. De verkiezingen in Tunesië van afgelopen zondag zijn een grote overwinning geworden voor de Ennahda, de islamitische partij.

De heer Kox (SP):

Mag ik uit de toonzetting van collega De Graaf afleiden dat hij het maar zo-zo vindt wat er in Noord-Afrika gebeurt op dit moment? Hij verwijst naar de tragische gebeurtenissen in Egypte, maar voordat de revolutie daar plaatsvond, gebeurden er nog veel tragischer dingen, waarbij allerlei mensen afgeslacht werden, tientallen jaren lang. Ziet hij de ontwikkelingen per saldo als positief of niet?

De heer Machiel de Graaf (PVV):

Dank voor deze vragen. Ik heb het net ook over Israël gehad als lichtend baken in het Midden-Oosten. Het is de enige echte parlementaire democratie in de hele regio. Natuurlijk zijn wij niet van de dictators; daar houden wij ook niet van. Gruweldaden werpen wij ook verre van ons. Wij houden daar ook niet van. De mensheid hoort normaal met elkaar om te gaan. Wij willen dus geen terugkeer naar een dictator; democratie is natuurlijk goed voor een volk. Het punt is echter dat de commentatoren en veel politici in januari stonden te juichen voor de tv over een Arabische lente, terwijl het hier nog vijftien graden vroom, maar goed, terwijl de PVV toen al zei: pas op want die Arabische lente zou wel eens gekaapt kunnen worden door mensen en groepen die de sharia willen invoeren. Wij zijn toen weggehoond en weggelachen. Het gaat

Machiel de Graaf

mij er niet om, mijn gelijk te halen, maar te waarschuwen voor het gevaar dat "islam" heet.

De heer **Kox** (SP):

Gelijke monniken, gelijke kappen. Bij de afgelopen verkiezingen was de PVV de grote winnaar met een heel specifieke visie op mens en maatschappij, om het zo maar eens te zeggen. Dat heeft er echter niet toe geleid dat wij zeggen: nou, nou, die democratie in Nederland moeten wij maar een beetje gaan matigen want er kan zomaar een partij als de PVV winnen. Nee, dat kan. Mijn partij is ook ooit winnaar geweest van verkiezingen. In Tunesië heeft nu een partij gewonnen die er weer een heel andere visie erop nahoudt maar zich verder bekent tot de democratie. Eric Smaling was daarbij namens onze Kamer aanwezig. Mensen stonden daar rijenlang om gebruik te maken van hun democratisch recht; er was een opkomst van 90%. Nu zegt u: omdat die mensen verkeerd hebben gestemd, heb ik twijfels aan de verkiezingen want de islamieten kapen hiermee de verkiezingen en de democratie. Het kabinet is erg duidelijk. Dat ziet de ontwikkelingen in Noord-Afrika met enthousiasme aan. Minister Rosenthal doet zijn best om hulp te bieden. Ziet de PVV de ontwikkelingen daar nu ook positief of heeft deze toch het idee dat de verkeerde partijen winnen?

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Ik weet niet of de heer Smaling erbij verteld heeft dat er voor de stembussen steeds twee rijen stonden. Die stonden er weliswaar niet op elke plek, maar wel op veel plekken. In de ene rij stonden vrouwen en in de andere rij stonden mannen. De seksepartheid is dus alweer ingevoerd. Wij kunnen natuurlijk zelf geen inbreuk doen op het democratisch proces dat plaatsvindt. Overal waar verkiezingen en vrije verkiezingen worden gehouden, moet je daarmee blij zijn. De PVV waarschuwt voor het gevaar dat nu ook blijkt onder Erdogan in Turkije. Steeds worden die touwtjes verder aangetrokken. Die islam doet steeds verder opgeld. Dat gaat straks in Noord-Afrika ook gebeuren. Wij willen dat iedereen daar waakzaam voor is en dat zo ver als onze invloed reikt, of de invloed van de regering reikt, invloed wordt uitgeoefend om ervoor te zorgen dat niet in heel veel landen de sharia nu wordt ingevoerd. Dat is een heel belangrijk punt. Wij waarschuwen dus wel voor het groene gevaar.

De heer **Kox** (SP):

Dat is toch echt al te makkelijk. Als er maar op de goede wordt gestemd, dan bent u ervoor en als er op de verkeerde wordt gestemd, dan bent u er niet voor. U verwijst naar Turkije en naar premier Erdogan. Dat is niet mijn politieke vriend, maar ik heb in de afgelopen jaren moeten constateren dat mijn niet-politieke vriend op een aantal terreinen een hoop verbeteringen in Turkije heeft doorgevoerd waar anderen – meer mijn politieke vrienden – niet aan toegekomen zijn. Waarom bent u nu zo krampachtig dat als een partij meedoet die niet uw visie heeft, u twijfels krijgt bij het democratisch gehalte van een land? Dan zou u toch vanuit onze positie moeten zeggen: als de PVV wint, dan moet de democratie aanglijnd worden? Dat is toch een rare, bekrompen visie? Geen van de filosofen die u hebt aangehaald, zou u daar een handje bij geholpen hebben.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Ik laat de PVV niet framen als antidemocratische partij. De PVV is dat ook niet. Ik zeg ook niet dat mensen niet mogen stemmen op die partij. Wij kijken echter ook eens 1400 jaar terug in de geschiedenis en kijken hoe de geschiedenis in die landen verlopen is. We hebben het dan over de eerste, tweede en derde jihad. Zo gaat het continu door. Op basis van het verleden kun je veel dingen zeggen die misschien in de toekomst gaan gebeuren. Je kunt het namelijk nooit zeker zeggen. Wij waarschuwen wel voor het gevaar dat er straks een aantal landen bijkomen waarin de sharia wet is, waarin vrouwen, homoseksuelen en transgenders helemaal niets meer te vertellen hebben en misschien wel in de kerker worden gegooid. Daarvoor willen wij als PVV waken en voor waarschuwen. Dat heeft niets met antidemocratisch te maken, maar met een nuchtere blik, een realistische kijk op de geschiedenis en een ongekleurde visie op wat er al 1400 jaar aan de gang is.

In reactie op de interrupties heb ik al een aantal dingen gezegd over de verkiezingen in Tunesië. Daar stonden twee rijen; mannen apart en vrouwen apart. Ook in Libië lijkt het de verkeerde kant op te gaan. De voorzitter van de overgangsraad pleit daar al voor de invoering van de sharia. Om Machiavelli er nog eens bij te halen, wijs ik op wat hij schreef: slechts profeten die het zwaard hantieren, zullen succes hebben en overleven. 498 jaar geleden kende hij de islam misschien wel beter dan al die juichende politici en commentatoren van nu. Die Arabische lente zal namelijk een Arabische Winter blijken te zijn. Wij hebben dat ook reeds gezegd. Ik heb in mijn interruptie ook al veel van deze zaken genoemd. Die winter heeft ondertussen hele gebieden van Europa en Nederland in zijn koude greep. In de harde bodem van die winter kiemt op veel plekken slechts het zaad van de haat.

De heer **Kox** (SP):

Verstond ik nu goed dat de heer De Graaf zei: die Arabische lente is een Arabische winter geworden? Wat u net zei, dat u het nog eens wilt bezien, is niet meer waar? U hebt uw conclusie al getrokken. Eigenlijk waren wij beter af met de tijden van Mubarak, Ben Ali en Kadhafi. Het is eigenlijk jammer dat zij weg zijn want de Arabische lente is een Arabische winter geworden. Dat zei u toch zo? Dat verstond ik goed?

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Ik wil best nog even teruggaan in mijn tekst. Laat ik er het volgende van maken: de Arabische lente dreigt een Arabische winter te worden.

De heer **Kox** (SP):

Dat is alweer heel andere taal.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):

Ik ben wel verrast door een interruptie van de heer Kox. Die komt zelf voort uit de Maoïstische beweging maar ageert nu opeens tegen dictators. Ik vind dat vrij apart. Hij probeert ons vervolgens in te wijven dat wij van dictators houden. Nou, never nooit niet.

De heer **Kox** (SP):

Voorzitter. Ik geniet werkelijk van de heer De Graaf. Wat hij ook zegt, het is een verrijking van deze Kamer. Hij neemt veertien eeuwen door en trekt daaruit de conclusie hoe het er precies voorstaat in Noord-Afrika. Hij kent

Machiel de Graaf

wat dat betreft de roots van de SP. Hij weet dan natuurlijk ook weer waar het Maoïsme vandaan kwam. Daar zaten ook allemaal dynastieën voor. Ik hoor dat graag straks van hem. De vraag was of de democratische ontwikkeling in Noord-Afrika positief of negatief was. Aanvankelijk twijfelde de heer De Graaf nog, maar vervolgens constateerde hij dat de lente is omgeslagen naar een winter. Dankzij mijn interventie is hij nu weer zo ver dat hij zegt: het dreigt een winter te worden. Er is dus een sprankje hoop voor de democratie in Noord-Afrika. Daar ben ik blij om. Als wij het daarover eens zijn, dan gaan wij het straks nog even hebben over de geschiedenis, misschien ook die van zijn partij.

De heer Machiel de Graaf (PVV):

Voorzitter. De geschiedenis van mijn partij is nog niet zo lang. Daarover kunnen wij heel veel of heel weinig zeggen. Nogmaals, ik vind alle dynastieën hartstikke mooi: de Ming-dynastie en de mandarijnen. Noem ze allemaal maar op waar het uit voort gekomen is. Het gaat erom wat de uitwerking is. Het bekijken van 1400 jaar geschiedenis maakt de heer Kox hier belachelijk. Ik vind dat heel erg makkelijk. Ik heb mijn uitspraak aangepast: het dreigt een Arabische winter te worden. Dat geef ik de heer Kox, maar daarmee geef ik wel aan dat de PVV het heel vroeg en heel goed heeft gezien. Er zijn nu genoeg tekenen die erop wijzen dat het inderdaad een koude winter gaat worden. Ik heb die tekenen genoemd in mijn tekst.

De heer Van Boxtel (D66):

Voorzitter. Er zijn soms huishoudens die in een koude winter de deur dicht houden voor mensen die onderdak nodig hebben. Ik wil een heel eind met de heer De Graaf meegaan als het gaat om waarschuwen voor tendensen die wij zien. Het verschil in attitude is echter dat de heer De Graaf zegt: ik zie het al en draai mijn rug er naartoe, ik laat dit aan mijn deur voorbijgaan, terwijl een heleboel partijen waaronder de mijne, dit juist willen aangrijpen om te kijken of wij een stap verder kunnen komen en in een dialoog met die landen de democratisering op gang kunnen brengen. De heer De Graaf maakt die sprong van veertien eeuwen. Als wij teruggaan naar het christelijke geloof kunnen wij het weer over de kruisridders hebben en over de wijze waarop die de wereld wilden veroveren. Als het gaat om een balans tussen religie en democratische waarden, zijn wij zo ver geëmancipeerd dat dit een titel geeft om de dialoog met die andere landen aan te blijven gaan en te zoeken naar die punten van verlichting. Het valt mij in het betoog van de heer De Graaf tot nu toe tegen, dat hij alleen zegt: wij riepen het al in februari, wij herhalen die waarschuwing en verder interesseert het ons ook niets. Interesseert het hem inderdaad niets? Vindt hij dat wij gewoon onze rug toe moeten draaien naar dat deel van de wereld dat grenst aan Europa en dat heel dichtbij is?

De heer Machiel de Graaf (PVV):

Voorzitter. Ik zie hier toch een uitwas van het kosmopolitisme van D66. D66 denkt altijd dat zij alleen of dat Nederland alle problemen van de wereld kan oplossen. Wij moeten echter bescheiden zijn en ons realiseren dat wij dat als klein kikkerland niet kunnen.

Wij moeten echter wel realistisch kijken. Op de interuptie van de heer Kox heb ik wel gezegd dat wij blij zijn met een democratiseringsproces, maar wel heel graag de vinger aan de pols willen houden. Ik denk dat de heer Van

Boxtel en ik exact hetzelfde willen: een vinger aan de pols houden en kijken hoe het proces aldaar verloopt.

Verder sprak de heer Van Boxtel over het dichthouden van deuren. Ging het in eerste instantie om het openen of dichtgooien van de deur voor mensen die bijvoorbeeld als vluchteling naar ons land willen komen? Ik weet niet of de heer Van Boxtel daarop doelde, maar ik meende dat te herkennen in zijn inbreng.

De heer Van Boxtel (D66):

De heer De Graaf kan het fysiek maken door te spreken over mensen, maar ik bedoelde het openen van deuren naar die samenlevingen en kijken of wij daar echt een democratiseringsbeweging op gang kunnen krijgen en daaraan steun kunnen verlenen. Met de heer De Graaf kijk ik scherp naar de andere tendensen: het weer dicht willen maken van die landen, het weer in zichzelf gekeerd raken en misschien het her en der terugzakken in fundamentalisme. Dat is echter wat anders dan alleen een religie beleven.

De heer Machiel de Graaf (PVV):

Het is eigenlijk: agree or disagree. Zien wij het als een ideologie of als een religie? Nogmaals, Nederland helpt internationaal met waarnemingsmissies al heel veel aan de ontwikkeling van democratieën. Ik zeg dat wij nu ineens niet heel veel meer moeten gaan doen in die landen die nu een democratiseringsproces doormaken, maar wel de vinger aan de pols moeten houden en doen wat wij normaal altijd al deden. Volgens mij zijn wij dan al een heel eind. Dan doen wij deur niet dicht, dan staan wij er niet met onze rug naartoe en is er sprake van heel veel betrokkenheid bij de mensen en de maatschappij aldaar.

De voorzitter:

Kunt u afronden?

De heer Machiel de Graaf (PVV):

Ja, voorzitter. Ik heb al gesproken over de wijken waar het zaad van de haat gepland is in de winter. Ik heb gesproken over vrouwen, andersgelovigen, ongelovigen, homo's, lesbiennes, transgenders en over haat tegen onze moeizaam verworven vrijheden. Dat is wel aan de orde in de wijken waar Henk en Ingrid wonen of woonden. Wij moeten daarvoor niet wegduiken. Dat moeten wij blijven benoemen en er iets aan willen doen. Wij moeten niet alleen zeggen: Joepie de poepie, wat gaat het fantastisch met Nederland. Er zijn nog genoeg mensen met wie het niet fantastisch gaat en daar komt de PVV voor op.

Voorzitter. Tegen de onveiligheid helpt slechts een duidelijke voorbeeldfunctie: strengere straffen voor delicten waarvoor tot nog toe de minimumstraf acht jaar was, vanaf de tweede overtreding. De PVV heeft het voor elkaar gekregen en is daar trots op, buiten alle zaken die wij al noemden zoals: zorg, veiligheid en massa-immigratie. Wij zijn ook trots op de verantwoordelijkheid die wij kunnen nemen in deze barre tijden. Wij wachten de voorstellen die nog moeten komen op basis van het gedoogakkoord af. Wij zullen deze vanuit onze rol in de Eerste Kamer op gepaste wijze beoordelen om zodoende een betere ouderzorg in Nederland te bewerkstelligen, Nederland veiliger te maken en de immigratie in te dammen.

Voorzitter. Ik wil het hierbij graag laten voor deze termijn.

Machiel de Graaf

De heer **Kuiper** (ChristenUnie):
Voorzitter. De heer De Graaf begon zo hoopvol met de opmerking dat hij met een boodschap van vernieuwing komt. Hij zei ook dat weerstand daartegen weerstand tegen vernieuwing is. De weerstand die dit oproept, heeft volgens mij niets te maken met vernieuwing maar met het opnoemen van lijstjes van banen die mensen hebben terwijl zij parttime politicus zijn, met een pleidooi voor de afschaffing van de Eerste Kamer en met een felicitatie aan de PVV zelf voor alle dingen die de heer De Graaf zo goed vindt aan zijn partij. Kan hij nog eens aangegeven wat het vernieuwende is in zijn voorstellen?

Is de heer De Graaf nu hij lid is geworden van deze Kamer ook toegetreten tot de elite van dit land?

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Voorzitter. Ik hoor een aantal vragen. Ik begin met de laatste. Nee, de PVV is niet toegetreten tot de elite van dit land, wel tot een elitaire club. Toetreden tot de elite is ook een mentaal proces. Voor ons is dat het oversteken van de Rubicon.

De heer **Kuiper** (ChristenUnie):
Voorzitter. Dat lijkt mij nu echt een woordenspel. De heer De Graaf is wel toegetreten tot een elitaire club, maar wil daarover van alles en nog wat zeggen. Ik denk dat dit niet deugt. Ik hoop dat de heer De Graaf dat anders zal gaan zien en de Kamer niet op deze manier blijft bejegenen.

De heer **Machiel de Graaf** (PVV):
Voorzitter. Nogmaals dank voor het antwoord. Het gaat om de elitaire club. Oké, dat kan een woordenspel zijn. Voor de rest ben ik er heel duidelijk en helder in. Wij hebben onze visie op deze Kamer. Het is onderdeel van de vernieuwing. Andere partijen hebben het ook al gezegd. Wij brengen het wederom in. Ik heb vanaf het begin gezegd dat het gaat om de beweging om ook te luisteren naar de stem van mensen die het echt slecht hebben in dit land en wier stem hiervóór amper gehoord werd. Daarnaast gaat het om een realistische kijk op de maatschappij. Wij moeten gewoon eens anders tegen zaken aankijken dan tot nog toe in het brede midden gebruikelijk is. Dat wekt inderdaad weerstand op. Die weerstand ondervinden wij ook. Dat maakt zaken soms harder. Daar lopen wij niet voor weg. Leuk is anders, maar het is de rol die wij als Partij voor de Vrijheid te vervullen hebben. Daarbij wil ik het laten, voorzitter.

De **voorzitter**:
Dames en heren. Wij hebben nu drie sprekers gehad. Zij hadden samen 85 minuten spreektijd gevraagd. Wij hebben inmiddels 130 minuten verbruikt. Bijna de helft daarvan is opgegaan aan interrupties. Ik vind het prima, maar wij moeten wel een beetje naar het horloge kijken, ook omdat wij nog even moeten afwachten wat er vanavond aan de overzijde moet gebeuren in het kader van de voorbereiding op de top in Brussel morgen.

Interrumpen mag, dat hoort ook bij de algemene politieke beschouwingen, maar als het niet echt noodzakelijk is, zou ik enige terughoudendheid willen vragen.

Het woord is aan de heer Brinkman voor zijn maiden-speech, althans in deze Kamer.

De heer **Brinkman** (CDA):
Voorzitter. Buiten is er meer te zien dan de Hofvijver. Europa bracht ons vrede en welvaart. Piekerend over de dilemma's van deze tijd zien we nu dat allerlei mensen, opvattingen, goederen en diensten buiten onze macht rondzwerven en dat economische groei meer buiten ons deel van de ontwikkelde wereld plaatsvindt. Wij komen er dus met herkenbare gevoelens van onthechting, niet met terugtrekken op het eigen erf; ook niet met alleen kostenbesparingen in die wereldwijde competitie. We moeten opnieuw uitvinden waarin wij goed, beter, best zullen zijn en we moeten zinvolle diensten en producten leveren op de tijd die de klant vraagt. Dat betekent zoeken naar verbeteringen in onze vrijwillige en betaalde productiviteit. Tegelijkertijd wordt de planeet waarop deze ontwikkelingen plaatsvinden minder groen en dus onze bestaansgrond kostbaarder. Overheden worstelen met de vraag, hoe zij met deze veranderingen moeten omgaan. Hun last van eerdere toezeggingen, verwachtingen en risico's wordt in deze magere jaren zichtbaar te zwaar, maar de publieke opinie moet kennelijk nog wennen aan het idee dat markten zowel als opvattingen en gedragingen van veelkleurige mensen wereldwijd hun eigen dynamiek hebben en dat voor niks alleen de zon opgaat!

De troonrede geeft ons gelukkig weer hoop in deze tijd vol somberheden. Immers, wij allemaal worden opgeroepen om met onze gezamenlijke kracht en ambitie de begrijpelijke zorgen van dit moment te lijf te gaan. Wat willen wij wel? Niet: wat willen wij niet? Die vorstelijke woorden klinken trots en worden ondersteund door cijfers. Het kabinet presenteert immers een begroting waaruit blijkt dat in de periode 2011–2015 netto nog 27 mld. meer door de totale overheid wordt uitgegeven, waarvan alleen al in de zorg 13 mld. en de inkomsten ook nog met 38 mld. stijgen. De koopkracht komt gemiddeld nu op het niveau van 2007. Die cijfers poetsen de zorgen over de schulden en de volatiliteit van markten niet weg, maar we moeten de investeerders en consumenten – in die volgorde – niet in de put praten door het overbelichten van noodzakelijke aanpassingen, die het CDA overigens al in zijn verkiezingsprogramma bepleitte. Bewegingloosheid van onszelf en van onze economie is nu wel het laatste wat we kunnen gebruiken. Alleen al daarom verdient het kabinet lof dat het niet onder het Malieveld dekking zoekt. Laten we ons niet te veel schuldig maken aan "Micawberisme" nu de overheidsschuld van 2011 op 2012 nog met 16 mld. oploopt. Heel Engeland weet dat dit betekent: meer uitgeven dan er binnenkomt. Micawber wist in theorie heel goed hoe het moest, maar had moeite met de praktijk. Laten we daarom ons zijn woorden aan David Copperfield ter harte nemen: "Mijn raad ken je: met een jaarlijks inkomen twintig pond, met jaarlijkse uitgaven negentien pond en een halve shilling, heb je als resultaat geluk. Met een jaarlijks inkomen van twintig pond en jaarlijkse uitgaven twintig pond en een halve shilling is het resultaat: misère."

Er zijn ook andere tekenen van hoop. De wijkverpleegkundige komt terug en er zijn weer ooievaars bij de poldersloten. Het is dus niet allemaal krimp en kramp, maar we zijn er nog niet. Sommigen voelen zich tegenwoordig immers steeds meer buiten de maatschappij staan, zijn boos of bang voor snelle verandering. Nog eens een grote groep acht zich zelfredzaam en maakt zich snel uit de voeten als er een beroep op hen wordt gedaan. De overheid komt nog weinig plichtsgetrouwe burgers tegen. Ge-

Voorzitter

De voorzitter:

Ter geruststelling van de media meld ik dat de verwarming het weer doet. Ik heb van de griffier begrepen dat, sinds wij begonnen met de politieke beschouwingen, ieder uur op de radio is gemeld dat de verwarming kapot was. Kennelijk was dit nationaal nieuws, maar dat probleem is nu voorbij.

Ik ben nog een kort woord schuldig ten behoeve van de drie leden van de Kamer die hun maidenspeech hebben gehouden. Ik wil nu graag mijn belofte inlossen.

Mevrouw Barth, u was al vertrouwd met de Haagse politiek voordat u werd verkozen in de senaat. In de periode tussen mei 1998 en mei 2002 diende u een volledige termijn in de Tweede Kamer. Daarna was u anderhalf jaar lid van de Staten van de provincie Noord-Holland, en tevens fractievoorzitter. Verder was u in het afgelopen jaar, tot uw aantreden in deze Kamer, lid van de Sociaal-Economische Raad. Als politicoloog vanuit opleiding en als voormalig dagbladjournalist bent u vertrouwd met het maatschappelijk debat. Vanwege de vele huidige en vroegere functies in adviesraden, in bestuurs- en welzijnsorganisaties en bij charitatieve instellingen, weet u wat er in de samenleving omgaat. Uw betoog in eerste termijn gaf al blijk van de passie waarmee u de geluiden uit de samenleving wilt vertolken in dit huis. Ik wens u veel inspiratie in deze Kamerperiode en succes met het aanvoeren van uw fractie.

Mijnheer Brinkman, als voormalig fractievoorzitter van het CDA in de Tweede Kamer in de periode 1989–1994 hebt u al vele malen gehakt met het bijltje van de algemene politieke beschouwingen. We zouden kunnen zeggen dat dit in een tijd was waarin het daar, vergeleken met vandaag, nog redelijk rustig toeging. Als minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in het eerste en tweede kabinet-Lubbers in de periode 1982–1989 hebt u met regelmaat ook in deze Kamer wetsvoorstellen verdedigd. Voordat u de politieke arena betrad, raakte u in de functie van directeur-generaal binnenlands bestuur bij het ministerie van Binnenlandse Zaken vertrouwd met de complexe vragen van het nationaal bestuurlijk bestel. Wij hebben daar samen nog een behoorlijke tijd mogen werken. Het typeert uw persoon dat u zich, nadat u zich in 1994 terugtrok uit de landelijke politiek, hebt ingezet in vele bestuurlijke functies en maatschappelijke organisaties, bijvoorbeeld als vicevoorzitter van VNO-NCW, bij de SER als lid, en als voorzitter van Bouwend Nederland sinds 1995, uw meest bekende functie. Met uw ruime ervaring in openbaar bestuur, politiek en bedrijfsleven beschikt u over kennis en kwaliteiten waarvan niet alleen uw fractie maar ook de Kamer als geheel graag gebruik zal maken. Ik wens u een vruchtbare hervatting van uw politieke leven aan deze kant van het Binnenhof toe. En ook u wens ik succes met het leiden van uw fractie.

Ten slotte de heer Machiel de Graaf. Als aanvoerder van een nieuwe Kamerfractie van tien leden, allen nieuwkomers in de senaat, hebt u geen eenvoudige taak. Zonder de ervaring van reeds langer zittende Kamerleden moest u in de voorbije maanden de fractie van de PVV sturing geven. U ziet erop toe dat de taken en posities goed worden verdeeld en de aanwezige kennis en kansen ten volle worden benut. Dat is geen sinecure, maar vanuit deze voorzittersstoel te beoordelen, lijkt het u goed af te gaan. Als lid van de gemeenteraad van Den Haag hebt u ruim een jaar ervaring met het functioneren van een

democratisch gekozen vertegenwoordiging. Daar bent u sinds januari van dit jaar tevens fractievoorzitter. Daarnaast vervult u werkzaamheden als beleidsmedewerker voor de Tweede Kamerfractie van de PVV. Ook daaraan is vandaag al gerefereerd in het debat. Deze positie verleent u in de keten van het wetgevingsproces enige voorgrond op uw collega-senatoren. Voordat u politiek actief werd, vervulde u diverse managementfuncties bij een farmaceutisch bedrijf. Sinds 2008 was u zelfstandig ondernemer, "zzp'er" zullen we maar zeggen. Van opleiding bent u fysiotherapeut. U vermeldt hardlopen en zeilen als uw hobby's. Met die informatie mag ik ook u een uitdagend parcours toewensen in deze Kamer. Ik hoop dat u zich inmiddels thuis voelt in dit deel van ons nationale parlement.

Alle drie van harte gelukkigwens. Ik mag u verzoeken plaats te nemen voor het rostrum, zodat de rest van de Kamer en wellicht ook de bewindslieden u kunnen feliciteren. De bloemen zal ik omwille van de tijd in het water laten.

De vergadering wordt van 16.20 uur tot 17.20 uur geschorst.

De voorzitter:

De ingekomen stukken staan op een lijst die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

(Deze lijst is, met de lijst van besluiten, opgenomen aan het einde van deze editie.)

De voorzitter:

Ik deel de Kamer mee dat ik benoemd heb in de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat/Algemene Zaken en Huis der Koningin (BZK/AZ) de heer Van Dijk ter vervanging van de heer Machiel de Graaf, in de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) de heer Van Dijk ter vervanging van de heer Sörensen, en in de vaste commissie voor Europese Samenwerkingsorganisaties (ESO) de heer Sörensen ter vervanging van de heer Reynaers.

Ingekomen zijn vijf beschikkingen van de Voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal:

- een beschikking houdende aanwijzing van de heer Machiel de Graaf, de heer Ten Broeke en mevrouw Arib tot vertegenwoordigers in de Euro-Mediterrane Parlementaire Assemblée;
- een beschikking houdende aanwijzing van mevrouw Meurs, de heer Smaling, de heer Çörüz, de heer Wilders, de heer Kortenoeven, mevrouw Ferrier, mevrouw Dikkers en mevrouw De Caluwé tot leden van de OVSE-Assemblee;
- een beschikking houdende aanwijzing van mevrouw Huijbregts-Schiedon, mevrouw Vlietstra, mevrouw Lokin-Sassen, de heer Van Raak, de heer Elias, de heer Bosma, de heer Biskop, de heer Beertema, de heer Van der Ham, mevrouw Lucas-Smeerdijk en mevrouw Smeets tot leden van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie;
- een beschikking houdende aanwijzing van mevrouw Huijbregts-Schiedon, mevrouw Quik-Schuijt, de heer Postema, de heer Biskop, de heer Van Bochove, de heer Knops, de heer Van der Veen, de heer Pechtold, de heer